

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

23. listopadu 2016*

„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 — Riziko porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby — Pojem ‚informace týkající se emisí do životního prostředí‘ — Dokumenty týkající se řízení o povolení účinné látky obsažené v přípravcích na ochranu rostlin — Účinná látka glyfosát“

Ve věci C-673/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 17. prosince 2013,

Evropská komise, zastoupená B. Smuldersem, P. Ondrůškem a P. Oliverem, jakož i L. Pignataro-Nolin, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

navrhovatelka,

podporovaná:

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM),

se sídlem ve Washingtonu (Spojené státy americké), zastoupenými M. Abenhäimem, avocat, K. Nordlander, advokat, a P. Harrisonem, solicitor,

CropLife International AISBL (CLI), se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenou D. Abrahamsem, barrister, R. Cana a E. Mullier, avocats, jakož i A. Patsou, dikigoros,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA),

se sídlem v Bruselu, zastoupenými I. Antypasem a D. Waelbroeckem, avocats, jakož i D. Slaterem, solicitor,

European Crop Care Association (ECCA), se sídlem v Bruselu, zastoupenou S. Pappasem, dikigoros,

* Jednací jazyk: angličtina.

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou T. Henzem a A. Lippstreuem, jako zmocněnci,

vedlejšími účastnicemi v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Stichting Greenpeace Nederland, se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), se sídlem v Bruselu,

zastoupené B. Kloostra a A. van den Biesenem, advocaten,

žalobkyně v prvním stupni,

podporované

Švédským královstvím, zastoupeným E. Karlssonem a L. Swedenborgem, jakož i A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz a N. Otte Widgren, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, M. Berger, E. Levits a F. Biltgen, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. února 2016,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 7. dubna 2016,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Kasačním opravným prostředkem navrhuje Evropská komise zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 8. října 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise (T-545/11, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2013:523), jímž Tribunal částečně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke svazku 4 návrhu hodnotící zprávy vypracovaného Spolkovou republikou Německo, jakožto členským státem zpravodajem, o účinné látce glyfosátu podle směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. 1991, L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Aarhuská úmluva

- 2 Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. 2005, L 124, s. 1, dále jen „Aarhuská úmluva“), v článku 4, nadepsaném „Přístup k informacím o životním prostředí“, stanoví:

„1. Každá strana zajistí, aby orgány veřejné správy na žádost o informace o životním prostředí zpřístupnily tyto informace veřejnosti podle následujících odstavců tohoto článku, v rámci vnitrostátní právní úpravy [...]

[...]

4. Žádost o informace o životním prostředí lze zamítnout, jestliže by poskytnutí těchto informací nepříznivě ovlivnilo:

[...]

d) obchodní a průmyslové tajemství a průmyslové informace v případech, kdy je toto tajemství chráněno zákony na ochranu oprávněných ekonomických zájmů. V tomto rámci budou sděleny údaje o emisích, které jsou relevantní pro ochranu životního prostředí;

[...]

Důvody pro odmítnutí žádosti uvedené výše budou interpretovány restriktivně, přičemž se bude brát v úvahu zájem veřejnosti, jemuž by zveřejnění sloužilo, a zda se požadované informace vztahují k emisím vypouštěným do životního prostředí.

[...]“

Unijní právo

Právní úprava v oblasti přístupu k dokumentům

- 3 Bod 4 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) stanoví:

„Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům [...].“

- 4 Článek 4 odst. 2 tohoto nařízení stanoví:

„Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

— obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,

[...]“

5 Body 2 a 15 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13) stanoví:

„(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí [...] zdůrazňuje význam poskytování přiměřených informací o životním prostředí a efektivních příležitostí pro účast veřejnosti na rozhodování v oblasti životního prostředí, čímž se zvýší zodpovědnost a průhlednost rozhodování a přispěje se k povědomí veřejnosti o přijímaných opatřeních a k jejich podpoře. [...]

[...]

(15) Pokud nařízení [č. 1049/2001] stanoví výjimky, měly by se tyto výjimky použít s výhradou případných podrobnějších ustanovení tohoto nařízení týkajících se žádostí o informace o životním prostředí. Důvody pro odmítnutí přístupu k informacím o životním prostředí by měly být vykládány restriktivním způsobem, s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jemuž zveřejnění informací slouží, a k tomu, zda se požadované informace týkají emisí do životního prostředí. [...]

6 Článek 1 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Cílem tohoto nařízení je přispět k provádění závazků vyplývajících z [Aarhuské úmluvy] stanovením pravidel pro použití ustanovení úmluvy na orgány a subjekty Společenství, a to zejména:

[...]

b) zajištěním toho, že informace o životním prostředí jsou postupně zpřístupňovány veřejnosti a veřejně šířeny s cílem zajistit co nejširší systematickou dostupnost a šíření. Za tímto účelem se podporuje zejména používání dostupné počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie;

[...]“

7 Článek 2 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se:

[...]

d) „informacemi o životním prostředí“ rozumějí informace v písemné, obrazové, zvukové, elektronické nebo jiné formě o:

i) stavu složek životního prostředí, jako jsou ovzduší a atmosféra, voda, půda, území, krajina a přírodní stanoviště zahrnující mokřady, pobřežní a mořské oblasti, biologická rozmanitost a její součásti, včetně geneticky modifikovaných organismů, a o vzájemném působení těchto složek;

ii) faktorech, jako jsou látky, energie, hluk, záření nebo odpad, včetně radioaktivního odpadu, emise, vypouštění a jiné úniky do životního prostředí, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky životního prostředí uvedené v bodě i),

[...]“

8 Článek 3 téhož nařízení zní následovně:

„Nařízení [č. 1049/2001] se použije na každou žádost žadatele o přístup k informacím o životním prostředí, které mají v držení orgány a subjekty Společenství [...]“

9 Článek 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 stanoví:

„Pokud jde o čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážku nařízení [č. 1049/2001], [...] má se za to, že převažující veřejný zájem na zpřístupnění existuje v případě, kdy se požadované informace týkají emisí do životního prostředí. [...]“

Právní úprava v oblasti povolení uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a zápisu účinných látek

10 Nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ze dne 11. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro první etapu pracovního programu uvedeného v čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414 (Úř. věst. 1992, L 366, s. 10; Zvl. vyd. 03/13, s. 242), upravuje prováděcí pravidla pro první etapu víceletého pracovního programu za účelem postupného posuzování účinných látek, které jsou na trhu dva roky od oznámení směrnice 91/414. Z přílohy I tohoto nařízení vyplývá, že glyfosát patřil do první fáze tohoto pracovního programu. Členskému státu zpravodaji příslušelo připravit návrh hodnotící zprávy podle čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení.

11 Podle nařízení Komise (ES) č. 933/94 ze dne 27. dubna 1994, kterým se stanoví účinné látky přípravků na ochranu rostlin a jmenují členské státy zpravodajové pro provádění nařízení Komise č. 3600/92 (Úř. věst. 1994, L 107, s. 8; Zvl. vyd. 03/16, s. 84), byla členským státem zpravodajem pro glyfosát jmenována Spolková republika Německo.

12 Konečně na základě článku 1 a přílohy I směrnice Komise 2001/99/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterou se mění příloha I směrnice 91/414 za účelem zařazení účinných látek glyfosát a thifensulfuron-methyl (Úř. věst. 2001, L 304, s. 14; Zvl. vyd. 03/34, s. 182), byl glyfosát doplněn do přílohy I směrnice 91/414 s datem konce platnosti zařazení 30. června 2012. Následně směrnice Komise 2010/77/EU ze dne 10. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 91/414, pokud jde o data konce platnosti zařazení určitých účinných látek do přílohy I (Úř. věst. 2010, L 293, s. 48), prodloužila dobu pro zařazení glyfosátu do 31. prosince 2015.

Právní úprava platná pro průmyslové emise

13 Článek 2 body 3 a 5 směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. 1996, L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80) stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

3. ‚zařízením‘ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

[...]

5. ‚emisemi‘ rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;

[...]“

- 14 Článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrováné prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. 2010, L 334, s. 17) stanoví:

„Tato směrnice stanoví pravidla týkající se integrováné prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku průmyslových činností. [...]“

- 15 Článek 3 body 3 a 4 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- 3) ‚zařízením‘ stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I nebo v části 1 přílohy VII a jakékoli další s nimi přímo spojené činnosti na tomtéž místě, které po technické stránce souvisejí s činnostmi uvedenými ve zmíněných přílohách a mohly by ovlivnit emise a znečištění;
- 4) ‚emisemi‘ přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

- 16 Stichting Greenpeace Nederland (dále jen „Greenpeace Nederland“) a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) požádaly dne 20. prosince 2010 na základě nařízení č. 1049/2001 i nařízení č. 1367/2006 o přístup k několika dokumentům týkajícím se prvního povolení k uvedení glyfosátu jako účinné látky na trh, vydaného podle směrnice 91/414.
- 17 Žádost se vztahovala na následující dokumenty:
- kopii návrhu hodnotící zprávy vypracovaného členským státem zpravodajem, a to Spolkovou republikou Německo, před prvním zařazením glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414 (dále jen „návrh zprávy“);
  - úplný seznam všech testů předložených žadateli o zařazení glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, o němž bylo rozhodnuto na základě směrnice 2001/99; a
  - úplnou, veškerou a původní dokumentaci o testech, kterou poskytli žadatelé o zařazení glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, a to v rozsahu, v němž se týká testů dlouhodobé toxicity, testů mutagenity, karcinogenity, neurotoxicity a studií o reprodukci.
- 18 Po vyžádání předchozího souhlasu od německých orgánů v souladu s nařízením č. 1049/2001 poskytl generální tajemník Komise dopisem ze dne 6. května 2011 přístup k návrhu zprávy, s výjimkou jeho svazku 4 (dále jen „sporný dokument“), jehož zpřístupnění uvedené orgány odmítly. V tomto ohledu vysvětlil, že stále probíhají konzultace s německými orgány a rozhodnutí bude vydáno později.
- 19 Sporným rozhodnutím generální tajemník Komise konečně odepřel přístup ke spornému dokumentu a odůvodnil to odmítnutím ze strany Spolkové republiky Německo.

- 20 Na podporu tohoto rozhodnutí generální tajemník Komise tvrdil, že tento členský stát zpřístupnění tohoto dokumentu bránil na základě čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 s odůvodněním, že uvedený dokument obsahuje důvěrné informace týkající se práv duševního vlastnictví žadatelů o zařazení glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, a to podrobné chemické složení účinné látky, kterou každý z nich vyrábí, podrobné informace o výrobním procesu, informace o nečistotách, složení konečných výrobků a informace o smluvních vztazích mezi těmito jednotlivými žadateli.
- 21 Generální tajemník nejprve uvedl, že podle německých orgánů žádný převažující veřejný zájem, jak je upraven v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, neodůvodňuje zpřístupnění sporného dokumentu, a poté přezkoumal, zda lze takový veřejný zájem uplatnit podle nařízení č. 1367/2006. V tomto ohledu na straně jedné uvedl, že čl. 6 odst. 1 posledně uvedeného nařízení, podle něhož existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění v případě, kdy se požadované informace týkají emisí do životního prostředí, se na sporný dokument nevztahuje, neboť tento dokument takové informace neobsahuje.
- 22 Na straně druhé generální tajemník Komise zdůraznil, že se dotčené informace týkají postupu výroby glyfosátu žadateli o jeho zařazení do přílohy I směrnice 91/414. Měl přitom za to, že v rámci poměření zájmů, které je třeba provést, má nezbytnost chránit práva duševního vlastnictví uvedených žadatelů přednost před veřejným zájmem na zpřístupnění informací. Toto zpřístupnění by totiž v tomto případě umožnilo konkurenčním podnikům okopírovat výrobní procesy používané žadateli o zařazení glyfosátu, což by uvedeným žadatelům způsobilo značné ztráty, protože by byly porušeny jejich obchodní zájmy a práva duševního vlastnictví. Naproti tomu veřejný zájem na zpřístupnění informací byl již podle názoru Komise zohledněn, jelikož možné účinky emisí glyfosátu vyplývají z ostatních částí návrhu zprávy, které byly zveřejněny, zejména pokud jde o relevantní nečistoty a metabolity. Pokud jde o informace o irelevantních nečistotách zahrnuté ve sporném dokumentu, vztahovaly se tyto podle názoru Komise ke skutečnostem, které nepředstavují rizika pro zdraví nebo životní prostředí, ale vedou k odhalení procesu výroby každého přípravku.
- 23 Kromě toho podle generálního tajemníka Komise z řízení, ve kterém byl glyfosát zařazen do přílohy I směrnice 91/414, vyplynulo, že požadavky stanovené nařízením č. 1367/2006 na poskytování informací veřejnosti o účincích této látky na životní prostředí byly zohledněny. Za těchto podmínek musela mít ochrana zájmů výrobců této látky přednost.
- 24 Generální tajemník Komise z toho vyvodil, že neexistoval důkaz o existenci převažujícího veřejného zájmu ve prospěch zpřístupnění.

Napadený rozsudek

- 25 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. října 2011 podaly Greenpeace Nederland a PAN Europe žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí. Na podporu této žaloby vznesly tři žalobní důvody.
- 26 Prvním žalobním důvodem měly za to, že nařízení č. 1049/2001 nepřiznává členskému státu právo veta a že se Komise mohla rozhodnout nesouhlasit s jeho názorem ohledně uplatnění výjimky upravené v čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení. Druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdily, že v projednávané věci nelze uplatnit výjimku z práva na přístup, jejímž cílem je ochrana obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, upravenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce uvedeného nařízení. Podle Greenpeace Nederland a PAN Europe totiž převažující veřejný zájem odůvodňoval zpřístupnění požadovaných informací, jelikož se týkaly emisí do životního prostředí ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006. Konečně třetím žalobním důvodem Greenpeace Nederland a PAN Europe tvrdily, že sporné rozhodnutí není v souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 a článkem 4 Aarhuské úmluvy, neboť Komise nevyhodnotila skutečné riziko poškození tvrzených obchodních zájmů.

27 Tribunál vyhověl druhému žalobnímu důvodu, a zrušil sporné rozhodnutí, aniž rozhodl o zbývajících dvou žalobních důvodech, v rozsahu, v němž toto rozhodnutí odpírá přístup k částem sporného dokumentu obsahujícím informace, jež se týkají emisí do životního prostředí, tedy zaprvé informace o identitě a množství všech nečistot obsažených v účinné látce oznámené každým hospodářským subjektem, zadruhé údaje o nečistotách obsažených v jednotlivých šaržích, jakož i o minimálních, průměrných a maximálních množstvích každé z těchto nečistot a zatřetí informace o složení přípravků na ochranu rostlin vyvinutých jednotlivými dotýcnými subjekty (dále jen „sporné informace“).

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

28 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 29. dubna 2014 bylo povoleno vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo na podporu návrhových žádání Komise.

29 Usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 3. března 2015 bylo rovněž povoleno vedlejší účastenství American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. (dále jen „CropLife“), CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), European Crop Protection Association (ECPA) a National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (dále jen „NAM USA“) na podporu návrhových žádání Komise.

30 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 26. června 2015 bylo povoleno vedlejší účastenství Švédského království na podporu návrhových žádání Greenpeace Nederland a PAN Europe.

31 Komise, jakož i ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA a Spolková republika Německo navrhuje, aby Soudní dvůr:

— napadený rozsudek zrušil;

— v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora Evropské unie buď sám s konečnou platností rozhodl o prvním a třetím žalobním důvodu, jež byly vzneseny v prvním stupni, nebo věc vrátil zpět Tribunálu, aby o uvedených žalobních důvodech znovu rozhodl, a

— uložil Greenpeace Nederland a PAN Europe náhradu nákladů řízení.

32 Greenpeace Nederland a PAN Europe navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek Komise a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

33 Švédské království navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek Komise zamítl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

34 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise vznáší jediný důvod, jenž vychází z toho, že Tribunál nesprávně vyložil pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006.

35 První částí tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když nevzal v potaz nezbytnost zajistit „vnitřní“ soudržnost nařízení č. 1049/2001.

- 36 Druhou částí uvedeného důvodu Komise podpůrně tvrdí, že Tribunál pro účely výkladu a použití výjimek z práva na přístup, které jsou stanoveny v nařízeních č. 1049/2001 a č. 1367/2006, řádně nezohlednil informační režim zvláště stanovený odvětvovými právními předpisy použitelnými na přípravky na ochranu rostlin.
- 37 Rovněž podpůrně Komise třetí částí téhož důvodu tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 44 a 45 napadeného rozsudku opominul nezbytnost vykládat čl. 6 odst. 1 první větu nařízení č. 1367/2006 co nejvíce v souladu s Listinou základních práv Evropské unie, zejména s články 16 a 17 této Listiny, a s Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, jež tvoří přílohu 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80).

K první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 38 První částí jediného důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení tím, že nechal v potaz nezbytnost zajistit „vnitřní“ soudržnost nařízení č. 1049/2001 vykládaného ve spojení s čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 a čl. 4 odst. 4 Aarhuské úmluvy.
- 39 Komise nejprve připomněla, že čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 stanoví nevyvratitelnou domněnku ve prospěch zpřístupnění informací spadajících pod pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“, a dále v podstatě tvrdí, že tento pojem musí být vykládán restriktivně, aby zájmy uvedené v článku 339 SFEU a čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 nebyly zbaveny svého veškerého významu.
- 40 V každém případě má Komise v podstatě za to, že k tomu, aby dotčené informace spadaly pod uvedený pojem, musí splňovat dvě kumulativní podmínky, totiž že se musí týkat emisí pocházejících z takových zařízení, jako jsou továrny a elektrárny, a dále se musí týkat skutečných emisí do životního prostředí.
- 41 Pokud jde o první z těchto podmínek, již rovněž uplatnily CLI, Cefic, ECPA a Spolková republika Německo, tato podmínka vyplývá z příručky k provádění Aarhuské úmluvy. Za účelem definice pojmu „emise“ totiž první vydání této příručky odkazovalo na směrnici 96/61. Článek 2 bod 5 této směrnice přitom definoval pojem „emise“ jako přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy, kdežto čl. 2 bod 3 téže směrnice definoval pojem „zařízení“ jako stacionární technickou jednotku, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I uvedené směrnice. Stejně tak druhé vydání příručky k provádění Aarhuské úmluvy má totéž znění a odkazuje na směrnici 2010/75, která nahradila směrnicí 96/61, s tím, že poskytovalo tytéž definice výrazů „emise“ a „zařízení“. Z toho plyne, že pojem „emise do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 musí být vykládán tak, že je omezen na emise, jež spadají pod směrnice 96/61 a 2010/75.
- 42 V tomto ohledu Spolková republika Německo, CLI, Cefic a ECPA dodávají, že tento výklad je potvrzen samotným čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení č. 1367/2006, jež rozlišuje emise a jiné úniky a vypouštění. Výklad Tribunálu přitom vede k odstranění tohoto rozlišení a k závěru, že všechny informace o životním prostředí se týkají emisí do životního prostředí.

- 43 Pokud jde o druhou podmínku, rovněž uplatněnou CLI a Cefic, má Komise za to, že ta není v projednávané věci splněna. Sporný dokument totiž podle ní neobsahuje informace o povaze a množství emisí skutečně uvolněných do životního prostředí, jelikož se tyto emise liší podle fakticky použitého množství přípravku zemědělcí a podle toho, zda přípravky na ochranu rostlin obsahují přesně tytéž látky, jaké jsou hodnoceny v návrhu hodnotící zprávy.
- 44 Komise mimoto tvrdí, že kritérium použité Tribunálem k posouzení, že se informace „týká emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006, a sice existence „dostatečně přímé“ souvislosti mezi dotyčnými informacemi a emisemi do životního prostředí, nenachází žádnou oporu v právu a neurčitá povaha tohoto kritéria znamená vážné problémy z hlediska právní jistoty, což potvrzuje způsob, jímž Tribunál toto kritérium použil v napadeném rozsudku. V bodě 71 tohoto rozsudku měl totiž Tribunál za to, že analytický profil testovaných šarží představuje s výjimkou strukturálních vzorců nečistot informace, které se dostatečně přímo týkají emisí do životního prostředí. Toto tvrzení přitom nebylo podpořeno žádnou argumentací.
- 45 Greenpeace Nederland a PAN Europe, podporované Švédským královstvím, argumenty Komise zpochybňují.
- 46 Za tímto účelem nejprve v podstatě tvrdí, že jelikož je zpřístupnění informací o životním prostředí zásadou, nelze pravidlo stanovené v čl. 6 odst. 1 první větě nařízení č. 1367/2006 a čl. 4 odst. 4 prvním pododstavci písm. d) Aarhuské úmluvy, podle něhož ochrana obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby nemůže bránit zpřístupnění „informací týkajících se emisí do životního prostředí“, vykládat restriktivně.
- 47 Dále mají tito účastníci řízení za to, že příručka k provádění Aarhuské úmluvy neumožňuje podpořit restriktivní výklad pojmu „emise do životního prostředí“ doporučený Komisí, jelikož tato příručka pouze odkazuje na definici „emise“ poskytnutou například směrnici 96/61. V každém případě v této úmluvě není nic, co by mohlo být oporou pro tento výklad. Působnost uvedené úmluvy totiž není omezena na oblasti životního prostředí týkající se průmyslových zařízení, ale výslovně a zjevně se uplatní na všechny oblasti a informace týkající se životního prostředí.
- 48 Konečně je podle Greenpeace Nederland a PAN Europe třeba rovněž zamítnout omezení pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“ na informace, které souvisejí se skutečnými emisemi. V tomto ohledu zejména tvrdí, že sporné informace jsou nezbytné jednak ke zjištění množství a kvality úniků glyfosátu do životního prostředí, jakož i množství uvolněných nečistot a jednak k ověření, zda byly účinky úniku této látky do životního prostředí jako složky přípravku na ochranu rostlin správně vyhodnoceny. Jelikož tyto informace tvoří základ, na němž je možno povolit vypouštění glyfosátu do životního prostředí, týkají se uvedené informace „emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006. V důsledku toho podle nich není namíste omezovat pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ na informace, které se týkají emisí, které byly při použití dotčeného výrobku skutečně uvolněny do životního prostředí.

Závěry Soudního dvora

- 49 Aby bylo možno rozhodnout o první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba určit, zaprvé zda pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 musí být vykládán restriktivně, jak tvrdí Komise, zadruhé zda tento pojem musí být omezen na informace vztahující se na emise z takových průmyslových zařízení, jako jsou továrny a elektrárny, zatřetí zda se uvedený pojem vztahuje jen na informace týkající se skutečných emisí do životního prostředí a začtvrté zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že stačí, aby se informace „dostatečně přímo“ týkala emisí do životního prostředí, aby se na ni vztahoval tentýž pojem.

– K restriktivnímu výkladu pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“

- 50 Pokud jde o otázku, zda musí být pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 vykládán restriktivně, je jistě namíste přijmout výklad tohoto pojmu, který nezbavuje veškeré podstaty dosah článku 339 SFEU a čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, totiž že tyto články chrání profesní tajemství a obchodní zájmy fyzické nebo právnické osoby. Jak zdůraznil Tribunál v bodě 29 napadeného rozsudku, právo na přístup k dokumentům orgánů stanovené v tomto nařízení totiž podléhá některým omezením vycházejícím z důvodů veřejného či soukromého zájmu, mezi něž patří ochrana obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby.
- 51 Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nemůže být tento pojem vykládán restriktivně.
- 52 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je totiž účelem nařízení č. 1049/2001, jak uvádí bod 4 jeho odůvodnění a jeho článek 1, v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů (zejména viz rozsudky ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 69, jakož i ze dne 17. října 2013, Rada v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 28). Stejně tak je cílem nařízení č. 1367/2006, jak jej stanoví jeho článek 1, zajistit co nejširší systematickou veřejnou dostupnost a šíření informací o životním prostředí, které mají v držení unijní orgány a subjekty.
- 53 V této souvislosti musí být podle ustálené judikatury Soudního dvora výjimky z této zásady, zejména výjimky stanovené v článku 4 nařízení č. 1049/2001, vykládány a používány restriktivně pouze v rozsahu, v němž se odchyľují od zásady co nejširšího zpřístupnění dokumentů veřejnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C 514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 73, jakož i ze dne 17. října 2013, Rada v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 30). Nezbytnost takového restriktivního výkladu je mimoto potvrzena bodem 15 odůvodnění nařízení č. 1367/2006.
- 54 Naproti tomu zakotvením domněnky, podle níž je zpřístupnění „informací týkajících se emisí do životního prostředí“, s výjimkou informací týkajících se šetření, považováno za převažující veřejný zájem ve vztahu k zájmu vycházejícímu z ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, takže ochrana uvedených obchodních zájmů nemůže bránit zpřístupnění těchto informací, se čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 jistě odchyľuje, jak zdůrazňuje zejména CLI, od pravidla vážení zájmů stanoveného v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001. Uvedený čl. 6 odst. 1 první věta tak nicméně umožňuje konkrétní provedení zásady co nejširšího přístupu k informacím, které mají v držení unijní orgány a subjekty, takže restriktivní výklad tohoto ustanovení nemůže být odůvodněn.
- 55 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 49 a 53 napadeného rozsudku nepřijal restriktivní výklad čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 a pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“.

– K omezení pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“ na informace týkající se emisí pocházejících z průmyslových zařízení

- 56 Pokud jde o argument Komise, podle něhož musí být pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 vykládán tak, že je omezen na informace týkající se emisí pocházejících z takových průmyslových zařízení, jako jsou továrny a elektrárny, je třeba bez dalšího zdůraznit, že na rozdíl od toho, co tvrdí tento orgán, Tribunál na tento argument před tím, než ho zamítl, odpověděl v bodech 54 až 56 napadeného rozsudku.

- 57 Pokud jde o opodstatněnost závěrů Tribunálu, je jistě namístě uvést, že příručka k provádění Aarhuské úmluvy ve svém znění z roku 2000 k definici pojmu „emise“ ve smyslu čl. 4 odst. 4 prvního pododstavce písm. d) této úmluvy navrhovala odkaz na definici tohoto pojmu poskytnutou v čl. 2 bodě 5 směrnice 96/61, a nyní, ve znění z roku 2014, odkazuje na definici stanovenou v čl. 3 bodě 4 směrnice 2010/75, která přebírá definici, kterou uváděla tato první směrnice.
- 58 Z těchto směrnic přitom v podstatě vyplývá, že „emise“ jsou ve smyslu těchto směrnic tvořeny přímým nebo nepřímým uvolňováním látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v určitých zařízeních, která jsou zde definována, do ovzduší, vody či půdy.
- 59 Jak však Tribunál správně podotkl v bodě 55 napadeného rozsudku, z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že i když může být tato příručka považována za vysvětlující dokument, který lze případně vzít spolu s dalšími relevantními skutečnostmi při výkladu Aarhuské úmluvy v úvahu, analýzy, které obsahuje, nejsou právně závazné a nemají normativní obsah, který je přiznán ustanovením této úmluvy (viz zejména rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Fish Legal a Shirley, C 279/12, EU:C:2013:853, bod 38 a citovaná judikatura).
- 60 Přitom nic v nařízení č. 1367/2006 neumožňuje dospět k závěru, že by pojem „emise do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty tohoto nařízení musel být omezen na emise pocházející z určitých průmyslových zařízení, jako jsou továrny a elektrárny.
- 61 Toto omezení nelze dovodit ani z Aarhuské úmluvy, k níž je třeba přihlížet při výkladu nařízení č. 1367/2006, neboť cílem tohoto nařízení, jak stanoví jeho článek 1, je přispět k provádění závazků vyplývajících z této úmluvy stanovením pravidel pro použití ustanovení uvedené úmluvy na unijní orgány a subjekty.
- 62 Jak naproti tomu zdůraznil Soudní dvůr v bodě 72 rozsudku z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting (C-442/14), takové omezení by bylo v rozporu se samotným zněním čl. 4 odst. 4 prvního pododstavce písm. d) Aarhuské úmluvy. Podle tohoto ustanovení totiž mají být sděleny údaje o emisích, které jsou relevantní pro ochranu životního prostředí. Pro ochranu životního prostředí jsou ovšem stejně jako informace, které se týkají emisí průmyslového původu, relevantní i informace o emisích pocházejících z jiných zdrojů než z průmyslových zařízení, jako jsou emise v důsledku použití přípravků na ochranu rostlin na rostliny či půdu.
- 63 Kromě toho by omezení pojmu „emise do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 na emise pocházející z určitých průmyslových zařízení, jako jsou továrny a elektrárny, bylo v rozporu s cílem sledovaným tímto nařízením, kterým je co nejširší zpřístupňování informací o životním prostředí (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 73).
- 64 I když Spolková republika Německo tvrdí opak, nemohlo takové omezení být odůvodněno snahou o ochranu soudržnosti unijního práva, zejména mezi nařízením č. 1367/2006 a směrnicemi 96/61 a 2010/75. Omezení pojmu „emise“ v těchto dvou posledně zmíněných směrnicích na emise pocházející z určitých průmyslových zařízení je totiž odůvodněno samotným cílem uvedených směrnic, jímž, jak uvádí článek 1 směrnice 2010/75, je právě stanovení pravidel týkajících se integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku průmyslových činností. Takové omezení není naproti tomu odůvodněno vzhledem k cíli nařízení č. 1367/2006, jímž je v souladu s jeho článkem 1 stanovení pravidel použitelných na přístup k informacím o životním prostředí, které mají v držení unijní orgány a subjekty. Je ostatně třeba zdůraznit, že pojem „emise“ v unijním právu není jednoznačný, ale liší se podle zamýšlené oblasti použití. Definice tohoto pojmu poskytnutá směrnicemi 96/61 a 2010/75 se například liší od definice uvedené v čl. 2 bodě 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. 2004, L 143, s. 56; Zvl. vyd. 15/08, s. 357) či

definice uvedené v čl. 3 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. 2001, L 309, s. 22; Zvl. vyd. 15/06, s. 320).

- 65 Konečně je třeba zdůraznit, že na rozdíl od toho, co tvrdí zejména CLI, Cefic, ECPA a Spolková republika Německo, takové omezení nenachází oporu ani v čl. 2 odst. 1 písm. d) bodě ii) nařízení č. 1367/2006.
- 66 Sice se na první pohled jeví, že toto ustanovení, jež vyjmenovává faktory, na které se může vztahovat pojem „informace o životním prostředí“, odlišuje pojem „emise“ od pojmů „vypouštění“ a „úniky“ do životního prostředí, z čehož by podle CLI, Cefic, ECPA a Spolkové republiky Německo vyplývalo, že pojem „emise do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty tohoto nařízení musí být omezen na emise pocházející z určitých průmyslových zařízení a nezahrnuje jiná vypouštění a úniky do životního prostředí.
- 67 Na straně jedné je však rozlišení pojmu „emise“ a pojmů „vypouštění“ a „úniky“ Aarhuské úmluvě cizí, neboť ta ve svém čl. 4 odst. 4 prvním pododstavci písm. d) pouze uvádí, že ochrana obchodního a průmyslového tajemství nemůže bránit sdělení „údajů o emisích, které jsou relevantní pro ochranu životního prostředí“ (viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 62).
- 68 Na straně druhé není takové rozlišování relevantní s ohledem na cíl zpřístupňování informací o životním prostředí, který sleduje nařízení č. 1367/2006, a bylo by umělé. Kromě toho se tyto pojmy do značné míry překrývají, jak o tom svědčí použití výrazu „jiné úniky“ v čl. 2 odst. 1 písm. d) bodě ii) tohoto nařízení, z něhož vyplývá, že emise a vypouštění představují rovněž úniky do životního prostředí (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 63 a 65).
- 69 Pro účely výkladu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 tudíž není namístě odlišovat pojem „emise do životního prostředí“ od pojmů „vypouštění“ a „úniky“ do životního prostředí (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 67).
- 70 S přihlédnutím k předchozím úvahám mohl mít Tribunál v bodech 54 až 56 napadeného rozsudku za to, že pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu tohoto ustanovení není omezen na informace týkající se emisí pocházejících z určitých průmyslových zařízení, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení.

– K omezení pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“ na informace související se skutečnými emisemi do životního prostředí

- 71 Pokud jde o argument Komise, podle něhož se pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 vztahuje pouze na informace související se skutečnými emisemi do životního prostředí, o což se v případě sporných informací nejedná, je jistě třeba zdůraznit, že tento pojem nezahrnuje informace týkající se hypotetických emisí, jak tvrdí Komise.
- 72 Z článku 1 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení ve spojení s jeho čl. 2 odst. 1 písm. d) totiž v zásadě plyne, že cílem uvedeného nařízení je zaručit právo přístupu k informacím o faktorech, jakými jsou mimo jiné emise, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky životního prostředí, zejména ovzduší, vodu a půdu. To ovšem není případ čistě hypotetických emisí (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 80).

- 73 Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nelze tento pojem omezit pouze na informace týkající se emisí skutečně uvolněných do životního prostředí při použití přípravku na ochranu rostlin nebo dotčené účinné látky na rostliny nebo půdu, jejichž emise zejména závisí na množství přípravku, které zemědělci fakticky použili, jakož i na přesném složení konečného přípravku uvedeného na trh.
- 74 Uvedený pojem se tak rovněž vztahuje na informace o předvídatelných emisích dotčeného přípravku na ochranu rostlin nebo účinné látky do životního prostředí za obvyklých nebo reálných podmínek použití tohoto přípravku nebo této látky, které odpovídají podmínkám použití, pro které bylo uděleno povolení k uvádění dotčeného přípravku nebo látky na trh a které panují v oblasti, kde mají být tento přípravek nebo tato látka používány (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 78 a 79).
- 75 I když uvedení přípravku nebo látky na trh obvykle nestačí k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že nezbytně dojde k úniku tohoto přípravku nebo této látky do životního prostředí a že informace, jež se takového přípravku nebo látky týkají, se týkají „emisí do životního prostředí“, jinak je tomu v případě takového přípravku, jako je přípravek na ochranu rostlin, a látek, jež tento přípravek obsahuje, které jsou v rámci obvyklého používání ze své podstaty určeny k tomu, aby byly uvolňovány do životního prostředí. V tomto případě nejsou předvídatelné emise dotčeného přípravku nebo látek, které tento přípravek obsahuje, do životního prostředí za obvyklých nebo reálných podmínek použití, emisemi hypotetickými a vztahuje se na ně pojem „emise do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 (obdobně viz rozsudek z dnešního dne, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 78 a 79).
- 76 V důsledku toho Komise nesprávně tvrdí, že se Tribunál tím, že měl za to, že sporný dokument obsahoval „informace týkající se emisí do životního prostředí“, dopustil nesprávného právního posouzení z důvodu, že tento dokument neobsahuje informace o povaze a množství emisí skutečně uvolněných do životního prostředí při použití dotčeného přípravku.
- Ke kritériu týkajícímu se existence dostatečně přímého vztahu mezi informacemi a emisemi do životního prostředí
- 77 Na závěr je třeba určit, zda Tribunál mohl v bodě 53 napadeného rozsudku dospět k závěru, že stačí, aby se informace „dostatečně přímo“ týkaly emisí do životního prostředí, aby se na ně vztahoval čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006, nebo zda musí být takové kritérium týkající se existence dostatečně přímé souvislosti mezi dotčenými informacemi a emisemi vyloučeno, jak tvrdí Komise, neboť pro něj neexistuje žádná opora v právu.
- 78 V tomto ohledu ze znění čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 vyplývá, že se toto ustanovení vztahuje na informace „týkající se emisí do životního prostředí“, tj. informace, které se takových emisí týkají nebo se k nim vztahují, a nikoli informace vykazující souvislost, ať přímou či nepřímou, s emisemi do životního prostředí. Tento výklad je potvrzen článkem 4 odst. 4 prvním pododstavcem písm. d) Aarhuské úmluvy, který odkazuje na „informace o emisích“.
- 79 Vzhledem k cíli sledovanému článkem 6 odst. 1 první větou nařízení č. 1367/2006, jímž je zajistit principiální přístup k „informacím týkajícím se emisí do životního prostředí“, musí být tento pojem chápán tak, že zahrnuje zejména údaje umožňující veřejnosti dozvědět se, co uniká nebo bude skutečně unikat do životního prostředí za obvyklých nebo reálných podmínek použití dotčeného přípravku nebo látky, které odpovídají podmínkám použití, na které se vztahuje udělené povolení k uvádění tohoto přípravku nebo této látky na trh a které panují v oblasti, kde mají být uvedený přípravek nebo uvedená látka používány. Uvedený pojem tak musí být vykládán tak, že se vztahuje zejména na údaje týkající se povahy, složení, množství, dne a místa skutečných či předvídatelných emisí uvedeného přípravku nebo uvedené látky uvolněných za takových podmínek.

- 80 Do pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“ je rovněž třeba zahrnout informace umožňující veřejnosti kontrolovat, zda hodnocení skutečných či předvídatelných emisí, na jehož základě příslušný orgán povolil dotčený přípravek nebo látku, je správné, jakož i údaje týkající se dopadů těchto emisí na životní prostředí. Z bodu 2 odůvodnění nařízení č. 1367/2006 totiž v podstatě plyne, že přístup k informacím o životním prostředí zaručený tímto nařízením zejména usiluje o podporu efektivnější účasti veřejnosti na rozhodování, čímž se zvýší zodpovědnost příslušných orgánů v rámci rozhodování a přispěje se k povědomí veřejnosti o přijímaných opatřeních a k jejich podpoře. Aby se přitom veřejnost mohla ujistit, že rozhodnutí přijímaná příslušnými orgány v oblasti životního prostředí jsou opodstatněná a efektivně se účastnila rozhodování v oblasti životního prostředí, musí mít přístup k informacím, které jí umožní ověřit, zda byly emise vyhodnoceny správně, a musí mít možnost racionálně pochopit, jak může být životní prostředí uvedenými emisemi dotčeno.
- 81 Jak bylo naproti tomu vysvětleno v bodě 55 tohoto rozsudku, ačkoli není namístě přijmout restriktivní výklad pojmu „informace týkající se emisí do životního prostředí“, nemůže tento pojem zahrnovat všechny informace vykazující jakoukoli souvislost, byť přímou, s emisemi do životního prostředí. Pokud by totiž byl uvedený pojem vykládán tak, že se vztahuje na tyto informace, vyčerpá by z velké části pojem „informace o životním prostředí“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení č. 1367/2006. Takový výklad by tak připravil o veškerý užitečný účinek možností stanovenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, aby orgány mohly odepřít zpřístupnění informací o životním prostředí zejména z důvodu, že by takové zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, a ohrozil by rovnováhu, kterou si unijní zákonodárce přál zajistit mezi cílem transparentnosti a ochranou těchto zájmů. Rovněž by nepřiměřeně narušil ochranu profesního tajemství zaručenou článkem 339 SFEU.
- 82 Z předchozích úvah plyne, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 53 napadeného rozsudku rozhodl, že stačí, aby se informace dostatečně přímo týkaly emisí do životního prostředí, aby se na ně vztahoval pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006.
- 83 Vzhledem k tomu, že první část jediného důvodu kasačního opravného prostředku je opodstatněná, je třeba napadený rozsudek zrušit, aniž je třeba zkoumat ostatní části jediného důvodu kasačního opravného prostředku.

K důsledkům zrušení napadeného rozsudku

- 84 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vrátit věc zpět Tribunálu k rozhodnutí, nebo vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 85 V projednávané věci řešení sporu vyžaduje nové posouzení skutečností, které přísluší Tribunálu ve světle úvah uvedených v bodech 78 až 80 tohoto rozsudku poté, co účastníkům řízení poskytnete možnost se vyjádřit. Pokud po tomto posouzení Tribunál dospěje k závěru, že sporné informace nespádají pod pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006, bude na něm, aby rozhodl o prvním a třetím žalobním důvodu, které vznesly Greenpeace Nederland a PAN Europe v rámci své žaloby na neplatnost.
- 86 Za těchto podmínek soudní řízení nedovoluje o sporu rozhodnout, a proto je třeba věc vrátit Tribunálu.

K nákladům řízení

⁸⁷ Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba rozhodnout, že o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. října 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise (T-545/11, EU:T:2013:523), se zrušuje.**
- 2) Věc T-545/11 se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.**
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.